

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕๓/๒๕๔๕

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของจำเลย (นายธนิต จันทะยาสาคร) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลย ในคดีแพ่งหมายเลขคำที่ ๒๓๕๖/๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า กองทุนรวมเกมมาแคปปีดอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนายธนิต จันทะยาสาคร เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในความผิดฐานผิดสัญญาตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ กู้ยืม ชื่อหลักทรัพย์ บัญชีเดินสะพัด เป็นคดีแพ่งหมายเลขคำที่ ๒๓๕๖/๒๕๔๕ โดยจำเลยได้ลงนามในแบบคำขอเป็นลูกค้าซื้อขายหลักทรัพย์ และสัญญาแต่งตั้งตัวแทนและนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และคำขอเปิดบัญชีทรองจ่ายเงินเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ โดยแต่งตั้งและมอบอำนาจทั่วไปให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน) กระทำการเป็นตัวแทนหรือเป็นนายหน้าเพื่อซื้อขาย หลักทรัพย์แทนจำเลยโดยจำเลยยอมเสียดอกเบี้ยให้บริษัท ฯ หากจำเลยผิดนัดชำระราคาค่าซื้อหรือผิดนัดชำระหนี้ใด ๆ ทั้งนี้ นับแต่วันที่ผิดนัดหรือถือว่าผิดนัดเป็นต้นไป อันเป็นเหตุให้จำเลยมีหนี้ค้างชำระอยู่กับบริษัทฯ ในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสูงสุด

LIRT

ตามประกาศของบริษัท ฯ และประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งในวันทำสัญญาเท่ากับร้อยละ ๒๑ ต่อปี และภายหลังจากวันทำสัญญาดังกล่าวแล้ว จำเลยได้สั่งให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ ฯ ซื้อหลักทรัพย์ (หุ้น) หลายรายการ เป็นจำนวนเงิน ๕,๓๗๑,๔๐๘.๔๓ บาท และมีหนี้ขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ เป็นจำนวนเงิน ๘๘๘,๕๔๖.๒๒ บาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๖,๓๗๐,๘๕๔.๖๕ บาท ต่อมาโจทก์ได้ทำสัญญาซื้อสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจ ซึ่งเป็นสิทธิเรียกร้องตามสัญญาสินเชื่อ สัญญากู้ยืม คราสารหนี้ และสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินกิจการได้จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชี ซึ่งรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ ฯ ที่มีต่อจำเลยโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยตกลงโอนสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องต่าง ๆ ให้แก่โจทก์ และโจทก์ได้ติดตามทวงถามและมีหนังสือแจ้งให้จำเลยชำระหนี้ แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลย เป็นคดีนี้

จำเลยยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ และยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ สรุปได้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ ที่ระบุให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการแทนบริษัทที่ถูกกระงับการดำเนินกิจการและนำทรัพย์สินออกขาย เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่บัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ แต่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มิได้ระบุถึงการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวไว้ ทั้งมิได้ระบุการจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรี จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ กรณีดังกล่าวเป็นการออกกฎหมายที่ให้อภิสิทธิ์แก่บุคคลหรือนิติบุคคลที่เข้าซื้อทรัพย์สิน เป็นการไม่เสมอภาคกันในทางกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติ เป็นการให้เปรียบแก่บุคคลหนึ่งซึ่งบุคคลอีกฝ่ายต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรอกการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ไว้ชั่วคราว เพื่อส่งความเห็นตามทางการให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิเคราะห์แล้วเห็นว่า จำเลยโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นดังกล่าว จึงให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ และเป็นกรณีที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณารายละเอียดที่ระบุไว้ในคำร้องแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น แม้ผู้ร้องจะยกบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ ขึ้นกล่าวอ้างทั้งมาตรา แต่รายละเอียดตามคำร้องผู้ร้องโต้แย้งเพียง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคห้า เท่านั้น ส่วนมาตรา ๓๐ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก ผู้ร้องไม่ได้กล่าวอ้างว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อย่างไร หรือเพราะเหตุใด และไม่ได้บรรยายหรือระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิพร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง และระบุความประสงค์จะให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการอย่างไร พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้ง ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ

ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๖ (๓) และ (๔) จึงไม่เป็นประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจำต้องวินิจฉัย ในส่วนที่ผู้ร้องมิได้โต้แย้งไว้ นอกจากนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

จึงเหลือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๖ “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๒๗ “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยายหรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ โดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง”

มาตรา ๓๐ “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม”

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการองค์การเห็นว่า บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการใดไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินงานได้ ให้รายงานรัฐมนตรีทราบ และให้คณะกรรมการองค์การมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น

LIART

อีกไม่น้อยกว่าสองคนมีอำนาจเข้าดำเนินการแทนบริษัทนั้นได้ทุกประการและทำการชำระบัญชีบริษัท
กับให้ประธานกรรมการเป็นผู้แทนของบริษัทนั้นโดยให้ถือว่าเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น” วรรคห้า บัญญัติว่า
“การขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทนั้นให้เปิดประมูลโดยเปิดเผย หรือแข่งขันราคาตามวิธีการ
ที่คณะกรรมการกำหนด และให้องค์การได้รับค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละหนึ่งของราคาที่ขายได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบททั่วไปที่กำหนดให้การใช้อำนาจโดยองค์กร
ของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๘ - ๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๕๓ วินิจฉัยไว้แล้วว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและ
เสรีภาพของชนชาวไทย ซึ่งเป็นบทบัญญัติหลักการทั่วไปที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย
ตามที่บัญญัติในมาตราต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญนี้ทั้งโดยชัดแจ้ง และโดยปริยาย รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพ
ที่รับรองไว้โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี
ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง
โดยบทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ
เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ส่วนรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติถึงการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ให้นุคคลมีความเสมอกัน
ในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมเพราะ
เหตุต่าง ๆ จะกระทำมิได้ สำหรับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คร่าขึ้น
เนื่องจากสถาบันการเงินมีปัญหาขาดสภาพคล่องและการเสื่อมลงของเงินกองทุนจากการมีสินทรัพย์
ด้อยคุณภาพจำนวนมาก กฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟู
สถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินกิจการได้ตามปกติ
และคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมา
เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่กระทรวงการคลังมีคำสั่งให้ระงับ
การดำเนินกิจการ โดยจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน เรียกโดยย่อว่า “ปรส.” มีฐานะ
เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ที่สุจริตของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ
และแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ โดยกำหนดให้บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ

เสนอแผนเพื่อการฟื้นฟูต่อคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หากแผนแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ก็จะมีการดำเนินการเพื่อให้บริษัทนั้น เปิดดำเนินการต่อไป แต่หากแผนฟื้นฟูฯ ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการนั้นก็จะได้ไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการต่อไป และคณะกรรมการที่คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินแต่งตั้งตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง จะเข้าดำเนินการเพื่อชำระบัญชีของบริษัทโดยการขายทรัพย์สินของบริษัทด้วยวิธีเปิดประมูลโดยเปิดเผย ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ได้เงินจากการประมูลมาเฉลี่ยแก่เจ้าหนี้ทุกรายตามสัดส่วน หากได้เงินไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินให้กับผู้ฝากเงินหรือเจ้าหนี้ของบริษัทฯ รัฐก็จำเป็นที่จะต้องชดเชยให้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องกระทำโดยเร็วเพื่อให้ทันต่อความเร่งด่วนของสถานการณ์ หากล่าช้าจะส่งผลกระทบต่อวงกว้างวงแก่เศรษฐกิจโดยรวม ดังจะเห็นได้จากเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินว่า เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินกิจการไปได้ตามปกติ และคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินให้กลับคืนมา สมควรกำหนดมาตรการในลักษณะของการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล และจัดตั้งองค์การของรัฐขึ้นเพื่อกำหนดหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะของสถาบันการเงิน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของสถาบันการเงิน

เมื่อพิจารณาพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้าแล้ว เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่ให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินและคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นองค์กรของรัฐเข้าดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ เพื่อแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมา และให้คณะกรรมการที่คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินแต่งตั้งตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทโดยการเปิดประมูลอย่างเปิดเผยตามมาตรา ๓๐ วรรคห้า จนเสร็จสิ้นกระบวนการชำระบัญชี เพื่อให้เกิดความรวดเร็วทันต่อการแก้ไข

ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจซึ่งหากปล่อยให้ล่าช้าออกไปจะเกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการในการชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะได้ถึงแม้ว่าจะเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพบางประการของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในขั้นตอนหลังจากที่บริษัทถูกสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการ และไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูกิจการได้แล้ว พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า จึงเป็นบทบัญญัติที่ไม่ขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพจากการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมีผลใช้บังคับกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทุกบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ โดยคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้โดยสมอภาคกัน มิได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในสถานะของบุคคลหรือสถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ รวมถึงสิทธิและเสรีภาพที่รับรองโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ โดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้อำนาจกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า จึงเป็นบทบัญญัติที่มีได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ แต่อย่างใด

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๑ คน คือ นายผัน จันทรปาน นายจิระ บุญพจนสุนทร นายนพพล เสงเจริญ นายปรีชา เฉลิมวิเศษ นายมงคล สระฐาน นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นายอภัย จันทนจุลกะ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑ คน คือ นายจุมพล ณ สงขลา วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ให้ยกคำร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐

นายผัน จันทรปาน	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่ ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจิระ บุญพจนสุนทร	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจุมพล ณ สงขลา	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายนพดล เสงเจริญ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายปรีชา เฉลิมวณิชย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมงคล สระแก้ว	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายศักดิ์ เตชะชาญ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุธี สุทธิสมบูรณ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ชีรพงษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอภิย์ จันทนกุลกะ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอุระ หวังอ้อมกลาง	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ